

melber sig hos Auktionsforvalteren inden denne Frist, indbetaler Sælgeren den ommeldte Tredjedel af Kjøbesummen i Statskassen inden 4 Uger. Fæstetvangen paa de saaledes bortsolgte Steder bortfalder naar 20 Aar efter Salget er forløbne. Det Beløb der ifølge ovenstaaende Bestemmelse indbetales i Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved næste Finantslov. Den som er forpligtet til ved Fæste- eller Forpagtningsledighed at bortselge de fæstpligtige Steder bortfalder dog, dersom Majoratsbesidderen ved Overtagelsen af Bøndergodset udsteder og lader thinglese en Declaration, hvorved han forpligter sig til at sælge Stederne paa Vilkaar, der fastsættes i en af den ifølge § 11 udnævnte Formand og af de ligeledes ifølge § 11 af Rigsdagen udnævnte 2 Kommissionsmedlemmer enstemmig godkjendt, Prisen for hvert enkelt Sted angivende Salgsplan, til de daværende eller efterfølgende Fæste- eller med vedkommende Fæsters Samtykke til Fæstereis Børn, Svigerbørn eller Stifbørn. I denne Salgsplan bliver der for et Tidrum af 10 Aar ad Gangen at fastsætte et Maximum for Kjøbesummen og nærmere Bestemmelser om, hvor stor en Del af Kjøbesummen der skal indbetales kontant, og hvorledes Rester skal forrentes og afdrages.

§ 21.

De ved Majoraters Overgang til fri Eiendom paa de i denne Lov omhandlede Maader foranledigede Udgifter, saasom til Proklamata og særlige Indkaldelser til de Successionsberettigede, Diæter og Reiseomkostninger til Amtmanden og Taxationsmændene og disses Udgifter til Porto og Budsendelse, udredes af vedkommende Majoratsbesidder, hvad enten Overtagelsen til ham af de paagjældende Eiendomme finder Sted eller ikke. Vedkommende Amtmand og Formanden for Taxationskommissionen kunne derhos fordrø et saadant Beløb deponeret af vedkommende Majoratsbesidder, som kan anses tilstrækkeligt til Dækning af de i denne Paragraf ommeldte Udgifter, forinden de paabegynde Udførelsen af de dem efter Loven paahvilende Forretninger.

Amtmændene og Medlemmerne af Taxationskommissionerne erholde deres Reiseomkostninger godtgjorte efter Regning. Størrelsen af deres Diæter fastsættes af Justitsministeren.

§ 22.

Den Testationsret, som er hjemlet Sæbegaardseierne ved Lov af 21de Mai 1845 § 27, tilkommer herefter alle Eiere af Landeindomme. De Bestemmelser i Lovgivningen, hvorefter Landeindomsbesiddere have haft en mere udvidet Testationsret, ere hævede.

§ 23.

En Majoratsbesidders Ret til at benytte denne Lovs 1ste Afsnit bortfalder ganske, saalænge han er den sidste Arveberettigede til et Majorat, der efter Erektionsbrevet ved de arveberettigede Einers Uddøen skal tilfalde Staten eller en bestaaende Stiftelse.

§ 24.

Denne Lov gjør ikke nogen Indskrænkning i den Bevillingsmyndighed, som hidtil er udøvet gjennem vedkommende Ministerium med Hensyn til Løsning af det Eiendomme paahvilende Lehn- eller Fideikommisbaand, forsaavidt angaar enkelte mindre Dele af det bundne Gods, der under ikke indbefattet fæstpligtig Jord.

Fremdeles skal i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 2—8 ikke kunne komme til Anvendelse, fordi Godderne for Einter, der ifølge Erektionsbrevet først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Erigenten eller første Besidder af Lehn- eller Stamhuset eller Fideikommisset nedstammende Einter ere uddøde, gjøre Indsigelse derimod, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrømme et Bederlag, som Justitsministeren finder pas-